

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

POLIKÁRP LEVELE A FILIPPIBELIEKHEZ

Weboldal: www.churchofgod.hu

Polikárp, és a presbitertársai a Filippiben tartózkodó Isten gyülekezetéhez; A Mindenható Istennek, és a mi Megváltónknak, az Úr Jézus Krisztusnak bőséges kegyelme legyen veletek.

I. – A FILIPPIBELIEK DICSÉRETE

1. Együtt örvendtem veletek az Úr Jézus Krisztusban, mert az igaz szeretet példáját követtétek, a hozzátok illő módon, és együtt tartottatok azokkal, akiket a szenteknek kijáró láncokba vertek, s amely láncok Isten és Urunk igazán kiválasztott szentjeit megillető diadémok,
2. mert hitetek gyökere erős, amit régtől fogva emlegetnek és a mai napig megmaradt, és gyümölcsöket hoz az Úr Jézus Krisztusban, aki bűneinkért egészen a halálig szenvedett, [de] akit Isten feltámasztott a halálból, megoldva a sír kötelékeit.
3. "Anélkül, hogy látnátok őt, mégis hisztek benne, és a hit dicsőséges és kimondhatatlan örömeiben vigadtok", amelybe sokan kívántak belátást nyerni, tudván, hogy "kegyelem által vagytok megmentve, nem cselekedetek által", Isten akaratából Jézus Krisztus által.

II. – ERÉNYEKRE VALÓ BUZDÍTÁS

1. "Övezzétek hát fel derekatokat". "félelemmel telve szolgáljátok az Urat" és igazságban, mint olyanok, akik elhagyták a hiábavaló üres beszédet és a sokak eltévelygését, és "higgyetek abban, aki feltámasztotta az Úr Jézus Krisztust a halálból, és dicsőséget és trónt adott neki a maga jobbján". Alávetett neki mindent a mennyben és a földön, és neki szolgál minden szellem, és el fog majd jönni az élők és holtak bírójaként.
2. Ám aki őt halottaiból feltámasztotta, feltámaszt bennünket is, ha akaratát teljesítjük, és követjük parancsolatait, s szeretjük azt, amit ő szeret, ha távol tartjuk magunkat minden igazságtalanságtól, kapzsiságtól, a pénz szeretetétől, hamis vádaktól, hamis tanúskodástól. A rosszért rosszal ne fizessetek, vagy átokért átokkal, ökölcsapásért ökölcsapással, szidalmakért szidalmakkal,
3. hanem emlékezzetek arra, mit mondott az Úr: "Ne ítéljetek, hogy meg ne ítéltessetek! Bocsássatok meg, hogy ti is bocsánatot nyerjete, irgalmazzatok, hogy nektek is irgalmazzanak! Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek nektek is vissza", és tartsátok emlékezetben: "Boldogok a szegények, és azok, akik az igazságosság miatt szenvednek üldözést, mert övéké az Isten országa!"

III. – AZ ALÁZAT

1. Ezeket a dolgokat nem önszántamból írom nektek az igazságosság felől, testvérek, hanem azért, mert előzőleg ti kértetek meg arra, hogy írjak nektek az igazságosság dolgairól.
2. Hiszen sem én, sem a hozzám hasonlók nem léphetnek az áldott és megdicsőült Pál bölcsességének nyomába, aki amikor nálatok volt, pontosan és állhatatosan tanította az igazság szavait az akkor élő emberek színe előtt, és aki, amikor távol volt tőletek, levelet írt hozzátok, amelyet, ha óvatosan tanulmányoztok, tapasztalhatjátok, a nektek adott hit épülését szolgálja majd.
3. Ez a hit mindannyiunk anyja. Ezt a remény követi, de mindenekelőtt az Isten, Krisztus, és a felebarátaink iránti szeretet áll. Mert aki belülről rendelkezik ezekkel a kegyelmi ajándékokkal, az

betöltötte az igazságosság parancsolatait, mert akiben megvan ez a nagy szeretet, az távol áll a bűntől.

IV. – EGYÉB FELHÍVÁSOK

1. "De a pénzsóvárgásból fakad minden gonoszság". Hiszen tudjátok, "nem hoztunk magunkkal semmit erre a világra, ahogy nem is viszünk innen magunkkal semmit", fegyverkezzünk fel az igazságosság fegyvereivel, először magunk tanuljuk meg az Úr parancsolatainak követését;
2. azután feleségeiteket tanítsátok arra, hogy a nekik adott hitben járjanak, szeretetben és szentségben, mindenkor őszinte tisztasággal szeressék férjüket, minden megtartóztatásban, és gyermekeiket az Úr félelmének ismeretére neveljék;
3. az özvegyeket is tanítsátok megfontoltságra és az Úr hitére, hogy mindenkiért szüntelenül imádkozzanak, tartózkodjanak a rágalmaktól, megszólástól, hamis tanúskodástól, kapzsiságtól, és minden gonosztól; tudniuk kell, hogy Isten oltára ők, hogy Isten mindent élesen lát és semmi nincs elrejtve előtte, sem gondolat, sem elképzelés, sem a szívbe rejtett titkos dolgok.

V. – A SZOLGÁK, IFJAK ÉS SZÜZEK FELADATAI

1. Tudnotok kell, hogy "Isten nem rászedhető", parancsolataihoz és dicsőségéhez méltóképpen kell járnunk.
2. A szolgáknak is feddhetetlennek kell lenniük az igazságosságnak színe előtt, mint akik nem emberek, hanem Isten és Krisztus szolgálói; ne rágalmazzanak, ne beszéljenek kétértelműen, ne legyenek pénzsóvárok, hanem mindenben mértéktartók legyenek, irgalmasak, gondosak, az Úr [Jézus] igazságának megfelelő életet éljenek, aki mindenki szolgája lett. Ha a jelen világban tetszése szerint élünk, akkor elnyerjük a jövő világot is, ahogyan azt megígérte nekünk, hogy feltámaszt halálunkból, s ha hozzá méltón élünk, ha hitünk van, akkor "vele együtt is fogunk uralkodni".
3. Hasonlóképpen, az ifjak is legyenek minden tekintetben kifogástalanok, elsősorban tisztaságukat őrizték meg, zabolázzák meg magukat, és tartózkodjanak minden rossztól. Helyénvaló és szép dolog ugyanis a világ vágyainak fékentartása, mert "minden vágyalom a szellem ellen hadakozik", és "sem paráznák, sem kéjencek, sem fajtalanok nem öröklék Isten országát", de azok sem, akik az illendőség ellen cselekszenek.

Tartózkodni kell tehát mindezekről, engedelmeskedve az előljáróknak és szolgáknak, mint Istennek és Krisztusnak. A szüzek pedig szeplőtlen és tiszta lelkiismerettel éljenek.

VI. – AZ ELÖLJÁRÓK ÉS EGYÉB SZOLGÁLÓK FELADATAI

1. A presbiterek pedig legyenek szolgálatkészek, könyörületesek mindenki iránt, fordítsák vissza az eltévelyegőket, látogassák meg a betegeket, ne hanyagolják el az özvegyeket, az árvákat, sem a szegényeket; hanem mindenkor "azzal törődjenek, ami jó az Isten és emberek előtt", tartózkodjanak minden haragtól, a személyválogatástól, igazságtalan ítélettől; tartsák magukat távol a fősvénységtől, ne adjanak könnyelmű hitelt az emelt vádagnak, ne legyenek kemények az ítéletben, tudván, hogy mindannyian adósak vagyunk a bűneinkért.
2. Ha az Urat kérjük, ő megbocsát nekünk, ez okból nekünk is meg kell bocsájtanunk; Az Úr és Isten szeme előtt vagyunk, és "mindegyikünknek oda kell majd állni Krisztus ítélőszéke elé, és mindannyiunknak számot kell adni magunkról".
3. Úgy szolgáljunk neki félelemmel és teljes tisztelettel, ahogyan ő maga parancsolta, és az evangéliumot nekünk hirdető apostolok meghagyták, és a próféták, akik előre meghirdették Urunk eljövételét. Szorgalmasan törekedve a jóra, kerülve a megbotránkoztatást, az álnok testvéreket, akik képmutatóan viselik az Úr nevét, és tévedésbe viszik az üres embereket.

VII. – FELHÍVÁS A HAMIS TANOK ELKERÜLÉSÉRE, VALAMINT AZ IMÁBAN ÉS BÖJTBN VALÓ KITARTÁSRA.

1. "Mert mindaz, aki nem vallja meg, hogy Jézus, a Krisztus eljött a testben, az antikrisztus"; és aki nem vallja meg a kereszt tanúbizonyságát, az az ördögtől való; és aki az Úr igéit a maga igényeinek megfelelően meghamisítja, és azt mondja, hogy nincs feltámadás, sem ítélet, az a sátán elsőszülöttje.

2. Hagyjuk hátra a sokak hiábavalóságait, és a hamis tanításokat, térjünk vissza a kezdettől fogva nekünk adott tanításhoz; "éberren virrasszunk imádságban", tartsunk ki a böjtölésben, könyörgésekkel kérlelve Istent, aki mindent lát, "ne vigyen bennünket kísértésbe", mert amiként az Úr is megmondta: "a szellem készsége, de a test erőtlén."

VIII. – KITARTÁS A REMÉNYBEN ÉS A HOSSZÚTŰRÉSSEN

1. Szüntelenül tartsunk ki tehát reménységünkben és igazságosságunk letétjében, aki Jézus Krisztus, "aki bűneinket saját testében a keresztfára vitte", aki "bűnt nem követett el és álnokság sem volt ajkán", de mindent elviselt értünk, hogy benne élhessünk.

2. Az ő türelmének utánczóit legyünk, s ha nevéért szenvedünk, dicsőítsük őt. Ő példát mutatott ebben nekünk, mi pedig hittünk benne.

IX. – A TÜRELEM SZÜKSÉGE.

1. Mindannyiótokat arra kérlek, hogy engedelmeskedjétek az igazságosság szavának, tartsatok ki minden tűrésben, amely kitarásnak példáit saját szemetekkel láttátok, nem csak a boldog Ignacioszban, Zosimoszban és Rufuszban, de másokban is, akik közületek valók voltak, sőt, magában Pálban és a többi apostolban is.

2. Abban a meggyőződésben, hogy ezek nem hiába futottak, hanem a hitben és igazságosságban, és hogy a nekik kijáró hely megvan az Úrnál, akivel együtt szenvedtek. Mert nem e jelen világot szerették, hanem őt, aki miattunk halt meg, s akit értünk Isten feltámasztott a halálból.

X. – A SZENT ÉLETRE VALÓ FELHÍVÁS

1. Álljatok meg biztosan mindezekben, kövessétek az Úr példáját, erősen és megingathatatlanul a hitben, egymás felé elkötelezve, egyesülve az igazságban, buzdítsátok egymást az Úr szelídségében, senkit meg ne vessetek.

2. Ha jót tehettek, el ne mulasszátok, mert "az adakozás megment a haláltól". "Vessétek alá magatokat egymásnak, legyetek feddhetetlenek a pogányok előtt", hogy jó tetteitekért dicsérjenek titeket, és ne káromolják az Urat miattatok. Mert jaj annak, aki miatt az Úr nevét káromolják! Józanságra tanítsátok mindenkit, és magatok is abban éljétek.

XI. – VALENS MIATTI BÁNKÓDÁS

1. Rettenetesen bánkódtam Valens miatt, aki presbiter volt nálatok, mert nem fogta fel a neki adatott tisztség jelentőségét. Figyelmeztetek ezért titeket arra, hogy tartózkodjatok a sóvárgástól, és legyetek tiszták és igazak, és "tartózkodjatok minden gonosztól".

2. Mert aki ezekben a dolgokban nem képes uralkodni önmagán, miképpen oktathat másokat milderre? Aki nem tartja meg magát a vágyakozásoktól, tisztátalanná teszi a bálványimádat is, és úgy ítélik meg, mint bárki a pogányok közül, akik nem ismerik az Úr ítéletét. "Avagy nem tudjuk-e, hogy a szentek fogják ítélni a világot?", amint azt Pál tanította?

3. Nem hallottam, nem értesültem semmi ilyesmiről köztetek, akiknél az áldott Pál is munkálkodott, akiket dicsérve ajánlott levele kezdetén. Mert veletek dicsekszik minden egyházban, mint amely akkor egyedül ismerte Istent, mi azonban [Szmirnában] még nem ismertük őt.

4. Nagyon bánkódom hát miatta testvérek, és felesége miatt is, akikben bárcsak megadná az Úr az igaz megtérést! Kimértek legyetek ebben is, "az ilyeneket ne tekintsétek ellenségeiteknek", hanem mint szenvedő és megtévelyedett tagokat hívjátok őket vissza, hogy egész testetek üdvözüljön. Mert az ilyen tettekkel önmagatok építését szolgáljátok.

XII. – BUZDÍTÁS A KEGYELMI AJÁNDÉKOK HASZNÁLATÁRA

1. Hiszem, hogy alaposan ismeritek a Szentírásokat, nincs elóttetek rejtve semmi; nekem ez még nem adatott meg. A Szentírás ezt mondja: "Haragudjatok, de ne vétkezzetek", és "ne nyugodjon le a nap haragotok fölött". Boldog az, aki erre emlékezik, mint ahogy tudom, nálatok így van.
2. Az Isten, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak az Atyja, és Jézus Krisztus, aki az Isten Fia és az örök főpapunk, építsen titeket a hitben és igazságban, és minden szelídségben, haragtól mentesen, és türelemben, nagylelkűségben és tűrésben és tisztaságban; adjon nektek részt a szentjei között, és nekünk is veletek együtt; és mindenkinek, aki az ég alatt van, akik hinni fognak Urunkban, Jézus Krisztusban és az ő Atyjában, aki feltámasztotta őt a halálból. Imádkozzatok az összes szentekért!
3. Imádkozzatok a királyokért, uralkodókért és fejedelmekért, és azokért is, akik üldöznek benneteket, azokért is, akik gyűlölnék titeket, a keresztes ellenségeiért is, hogy gyümölcsötök nyilvánvaló legyen, és tökéletesen legyetek őbenne.

XIII. – A GYÜLEKEZETEK LEVELEZÉSE

1. Ti is, és Ignatiosz is írtatok nekem, hogy ha valaki Szíriába menne, vigye el a ti leveleiteket; amiről gondoskodni is fogok, mihelyt alkalmas idő nyílik rá, akár én személyesen, akár futár által, kéréseteknek eleget teszek.
2. Ignatiosz nekünk írt leveleit, s egyéb írásokat is, amelyek itt vannak nálunk, elküldjük nektek is, ahogyan azt kértétek. Ezeket is a leveleihez csatoljuk, mert a hitről, a kitartásról és mindenféle másról szólnak, olyan dolgokról, amelyek a mi Urunkban való épüléseteket szolgálják. Ha valami biztosabbat megtudtok Ignatioszról és azokról, akik vele voltak, azt jelezzétek nekünk.

XIV. – ZÁRADÉK

Ezeket írtam nektek Kreszkensz által, akit eddig is, most is ajánlok nektek, mert feddhetetlenül élt köztünk, s hiszem, köztetek is ekképpen fog élni. Továbbá nővérét is ajánlom, tartsátok becsben, amikor hozzátok érkezik. Békében és kegyelemben éljetez mindannyian Jézus Krisztusban. Ámen.